

Пуякъ.

Вижте пуякътъ се пери
Съ своя алений герданъ,
А съ крака си сѣкашъ мѣри
По широкия мегданъ.

И надува се, къркори
И сополя свий за мигъ,
Като че ли ни говори
Той на пуяшки езикъ.

Но разправя ни напусто —
Ахъ, че кой го е разбралъ?
Ала месото му вкусно
Вѣрвамъ всѣки да е ялъ.

В. Ив. Стояновъ.